

JAUME BARTUMEU CASSANY
 President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Plantofada constitucional a la prepotència

Tenir la majoria no vol dir que la minoria estigui jurídicament equivocada

El Tribunal Constitucional va publicar dijous, 15 de març, les sentències sobre els dos recursos directes d'inconstitucionalitat presentats contra les lleis comunals. El Tribunal estima parcialment el recurs formulat pels sis consellers generals –entre els quals, el portaveu d'SDP, Víctor Naudi– i declara inconstitucionals cinc articles –els núm. 2.1, 8.3, 15, 16 i 18, així com la disposició addicional tercera de la Llei 18/2017 del 20 d'octubre qualificada de transferències als comuns.

Víctor Naudi havia explicat al Consell General el 20 d'octubre del 2017 que DA no volia pas “[...] assegurar la capacitat econòmica dels comuns, sinó que busca compensar i incentivar que determinats comuns duiguin a terme una determinada política econòmica orientada o beneïda pel Govern”.

El que proposa DA es basa en uns criteris arbitraris que pretenien directament distorsionar l'equilibri parroquial volgut per la Constitució.

Vaig escriure en aquesta Plaça del Poble que no és responsable imposar lleis cabdals, com la de transferències, sense debatre-les (BonDia, 24 d'octubre del 2017)

Víctor Naudi havia presentat quinze esmenes al projecte de llei de transferències. Esmenes que assenyalaven aspectes inconstitucionals del projecte. El prepotent president de la comissió de Finances, Miquel Aleix, no les va voler discutir ni analitzar.

Imposar sense debatre no és democràtic, encara que es tingui majoria.

Imposar una majoria no és pas cap garantia que els arguments que pugui emprar l'oposició per rebutjar una proposta siguin jurídicament equivocats només pel fet que qui els defensa sigui políticament minoritari.

El Tribunal Constitucional és clar: “[...] el criteri d'objectivitat no existeix en la mesura en què, en cap moment, és possible determinar allò que la Llei entén quan menciona les inversions destinades a la sostenibilitat mediambiental, social i econòmica”.

No és responsable imposar sense debat lleis cabdals com la de transferències

El Tribunal Constitucional constata que hi havia “[...] una indeterminació evident pel fet que els tres adjectius que la componen abasten potencialment una suma infinita d'àmbits i de situacions”.

I el Tribunal també constata que el govern de DA, amb l'establiment d'un sistema condicional dins el funcionament d'un nou indicador (en lloc del respecte de l'exigència de proporcionalitat), vulnera de manera directa el principi constitucional de l'autogovern dels comuns (article 74) interpretat de ma-

nera combinada amb l'article 81 de la Constitució.

En una argumentada sentència, el Tribunal Constitucional ha declarat que els articles 15, 16 i 18 i la disposició addicional tercera de la Llei 18/2017 del 20 d'octubre no són conformes a la Constitució.

I declara que també són inconstitucionals els articles 2.1 i 8.3, apartat a) i b) de la Llei.

Davant d'aquesta plantofada –perquè no s'ha pas d'oblidar que Toni Martí i el seu grup parlamentari havien insistit tossudament en la bondat constitucional de la llei de transferències– hauria calgut una mica d'autocrítica, d'humilitat i de respecte. Però això és demanar massa.

El Tribunal l'ha desmentit i l'ha censurat però ell, sense perdre les maneres i amb tota la barra, es declara satisfet i pretén que li han donat la raó. Des del seu púlpit populista intenta reduir problemes d'infinita complexitat a un producte d'Ikea.

La prestidigitació política de Toni Martí combina una mica de realitat amb molta ficció. La seva retòrica es dirigeix a un públic fidel, molt predisposat a perdonar l'exageració i la inexactitud per fer coincidir el missatge amb els seus desitjos. Per això, alguns dels cònsols de DA, que també han quedat retratats, han sortit a aplaudir el Govern.

Però per molt que els *palmeros* aplaudeixin, la trista realitat per a ells és que la llei no es pot aplicar.